

פיעה ריקי כמעט ערבי-ערב והקהל, כך מסתבר, עוד לא שבע ממנה ודורש לר- אותה עוד ועוד. "בארץ אין רקדניות- בטן של ממש" מסבירה ריקי את סוד הצלחתה. "רוב הרקדניות הן נשים שבאו הגנה עם המיקצוע ממצרים, סוריה או מארוקו. עכשיו הן כבר זקנות ופחות חתיכות, ואילמלא אני ייתכן שהנוער הצעיר לא היה יודע בכלל מה זאת רק- דנית-בטן, חוץ ממה- שרואים בסרטים ה- ערבים בטלוויזיה או בסרטים תורכיים ישנים."

גם ישישות

רוצות

ה יום אני היחידה בארץ שיש לי הידע ללמד ריקודי-בטן. אז אני שים פונים אלי, ויש כל מיני מיקרים מצחיקים. כך, למשל, פנתה אלי ישישה בת 60 ואולי אפילו יותר, וביקשה שאלמד אותה את סודות הריקוד. הסתבר שהיא ובעלה ראו אותי בהופעה, ובעלה כל-כך השתלהב עד שהיא החליטה ששווה לל- מוד את זה."

לימוד האמנות, לדיברי ריקי מלאת- המרץ ומתירת-הדיבור, הוא תהליך איטי ומחייב אימונים. "פעם לימדתי צעירה לרקוד, והיא סבלה באופן קבוע מכיווצי שרירים ברגליים ובבטן." היא מספרת. "הסתבר לי שהילדה פשוט התלהבה יותר מדי, התאמנה יותר מדי בבית, ובסוף לא יכלה לזוז מהמיטה. לפני הריקוד, מסבירה ריקי את האל-ף-בי"ת של התורה. "צריך לבצע לפחות חצי-שעה של חיי- מום."

מאחורי ההופעה הנוצצת של ריקי, בביגדי ריקוד צבעוניים מינימליים מיוחדים, שנתפרו עבורה על-ידי רקדנית- בטן סורית לשעבר, מאחרי ההתפתלויות הסוערות ודחיתת שטרות-הכסף אל תוך חזייתה, מסתתרת פילוסופיית הריקוד ש- לה.

"ריקוד הוא כמו שיר של הגוף," היא מסבירה. "זהו שיר חזק. שיר משלהב. בכלל, ריקוד-בטן לא חייבים לרקוד ל- צלילי מוסיקה מיוחדת. כשאני במצב-רוח טוב, אני מסוגלת לרקוד אפילו לצלילי בטוהובן או להקו-רוק."

אבל העיקר, לריקי יש חלום אחד גדול. "אני רוצה לפתוח בתל-אביב בית- ספר לריקודי-בטן," היא מכריזה. "בתוך אולם גדול מלא מראות ומעקים ומוצף במוסיקה נעימה אני רוצה ללמד צעירות

נדואים לת"ירים

בפני תיירים אמריקאיים, אותם מושיבים באוהל בדואי, מלבישים באפיונות ומחלקים להם נרגיי לות - מופיעה ריקי בריקוד "בדואי אוטנטי". התיירים נהנים מעיכוסיה, אך אינם תוחבים שטרות כסף לחזייתה כישראלים. "הם פשוט לא יודעים שצריך לעשות את זה," היא אומרת.

יפות וחטובות את רזי האמנות הזאת. ללמד בצורה מסודרת, אפילו עם ספרים ושעורי-בית, כדי שאם למדינה אין ביי- נתיים במה להתגאות, יוכלו לפחות להת- גאות ברקדניות-בטן מעולות. ותאמינו לי, זה יעלה את המוראל!"

ה במועדון-לילה, כשחזייתה וחגורת מכנסיה עמו- הרצלים, אותם תחבו לשם מעריציה הרבים. תמורת הזכות לגעת שנייה בחמוקיה הרוטטים, עותיה. הכסף מתחלק בינה לבין התזמורת.

גמישות

היא התכונה החשובה ביותר לרקדנית-בטן. ריקי, שסיכמה את ניסיונה הבמתי ברי- קודי-בטן, עומדת להנחילו לדור חדש של רקדניות, אותו היא מתכוונת להדריך בארץ.

הקת-רוק, "אומרת ריקי ומדגימה זאת בעזרת גופה